

فراخوان برون سپاری برگزاری چهارمین مراسم «روز فناوری اطلاعات»

سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران، به عنوان بزرگ‌ترین نهاد صنفی حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات کشور، در ادامه مسیر موفق سال‌های گذشته، در نظر دارد چهارمین دوره مراسم ملی بزرگداشت روز فناوری اطلاعات را باشکوه، در تراز ملی و درخور نام این صنعت راهبردی برگزار کند.

این روز که به ابتکار و پیگیری سازمان نصر تهران، هم‌زمان با زادروز حکیم خوارزمی به عنوان روز فناوری اطلاعات در تقویم رسمی کشور به ثبت رسیده است، فرصتی برای تاکید بر جایگاه حیاتی فناوری اطلاعات در توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور به شمار می‌رود.

این رویداد در تاریخ ۲۱ تیرماه ۱۴۰۴ در مرکز همایش‌های بین‌المللی برج میلاد تهران برگزار خواهد شد.

اهداف این رویداد:

تبیین نقش کلیدی فناوری اطلاعات در پیشرفت کشور

ایجاد فضای تعامل میان نخبگان، شرکت‌ها، نهادهای دولتی و خصوصی

معرفی آخرین دستاوردها و ترسیم آینده صنعت فناوری اطلاعات.

شرایط فراخوان:

در راستای برگزاری هرچه شایسته‌تر این رویداد، سازمان نصر تهران در نظر دارد انجام مجموعه‌ای از اقدامات اجرایی را به مؤسسات، آژانس‌ها و شرکت‌های توانمند واگذار کند. این اقدامات شامل موارد زیر است:

برگزاری مراسم بزرگداشت روز فناوری اطلاعات

شامل کلیه امور اجرایی از جمله ثبت‌نام شرکت‌کنندگان بر اساس سیاست‌های سازمان، کارگردانی، تصویربرداری و صدابرداری، تهیه کلیه ملزومات فنی و تبلیغاتی، اجرای سناریوی مراسم و هماهنگی‌های اجرایی در روز رویداد

مشارکت در ایده‌پردازی، تهیه و تولید محتواهای مرتبط با رویداد

در سه مرحله: پیش، حین و پس از مراسم، شامل محتوای متنی، گرافیکی، ویدیویی و رسانه‌ای.

از کلیه مؤسسات، آژانس‌ها و شرکت‌های دارای تخصص و تجربه در برگزاری رویدادهای حرفه‌ای و رسانه‌ای دعوت می‌شود طرح پیشنهادی خود شامل تمامی موارد فوق را به همراه برآورد مالی، ساختار اجرایی، سوابق کاری و نمونه‌کارها، حداکثر تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه ۲۴ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۳ به صورت پاکت پلمب‌شده به دبیرخانه سازمان به نشانی تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان خرمشهر، خیابان عربعلی (نوبخت)، کوچه نهم، پلاک ۱۳، ساختمان شادروان آزاده داننده تحویل دهند.

پیشنهادهای دریافتی توسط کمیته برنامه‌ریزی برگزاری روز فناوری اطلاعات بررسی و بر اساس شاخص‌هایی مانند خلاقیت، کیفیت، هم‌راستایی با اهداف رویداد و هزینه مؤثر ارزیابی و برگزیده نهایی معرفی خواهد شد.

ذکر این نکته ضروری است که تمامی حقوق معنوی و مادی این

رویداد در سال‌های آتی متعلق به سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان

تهران است و مشارکت در اجرای این دوره، هیچ حقی برای ادامه

همکاری در دوره‌های بعدی ایجاد نمی‌کند.

اطلاعات تماس دبیرخانه: ۸۷۱۵۸
ایمیل دریافت پیشنهادات: **info@tehrannsr.org**

«سرمایه‌ای که نچرخد، مانند آبی است که راكد می‌ماند». این جمله، امروز به تلخی مصداق اقتصاد ایران شده است. در دهه‌های اخیر، ایرانیان بیش‌ازپیش به دارایی‌های غیرمولد –ملک، خودرو، طلا و ارز خارجی– روی آورده‌اند. وقتی خانواده‌ای پس‌اندازش را به خرید آپارتمانی در کلان‌شهری مانند تهران اختصاص می‌دهد، وقتی جوانی دارایی‌اش را صرف خودرویی می‌کند که ارزش آن تنها در گرانی نهفته است، نشانه‌ای از یک بحران عمیق اقتصادی و اجتماعی آشکار می‌شود. این گرایش، نه‌تنها سرمایه‌های ملی را از چرخه تولید دور کرده، بلکه اقتصاد را در تکنایی گرفتار کرده که رشد را به محاق می‌برد و نابرابری را تشدید می‌کند. پیش‌تر، در پیشنهادی برای اصلاح نظام پولی (بازسازی اعتماد ملی با تحول در نظام پولی، ۲۸ فروردین ۱۴۰۴)، ابزارهایی مانند اسکناس‌های درشت با پشتوانه طلا و ارز دیجیتال معرفی شدند که هدف‌شان هدایت سرمایه‌ها به سوی تولید و بازسازی اعتماد عمومی بود، اما چرا ایرانیان به جای سرمایه‌گذاری در تولید، به دارایی‌های غیرمولد پناه می‌برند؟ این رفتار از کجا ریشه می‌گیرد و چگونه می‌توان آن را تغییر داد؟ این نوشتار، تلاشی است برای کاوش در این پرسش‌ها؛ تاملی بر ریشه‌های یک عادت اقتصادی و راه‌های بازگشت به اقتصادی پویا و مولد.

اقتصاد غیرمولد، که در آن سرمایه‌ها به جای خلق ارزش، است، نخست، بی‌ثباتی اقتصادی است که دهه‌هاست گریبان ایران را گرفته. شوک ارزی سال ۱۳۹۱، که گزارش‌های بانک مرکزی کاهش ۵۵۰ درصدی ارزش ریال را تایید می‌کنند، یکی از نقاط عطف این بی‌ثباتی بود. در آن سال، ارزش دارایی‌های مردم یک‌شنبه فروریخت و بسیاری به سوی ارز خارجی و طلا هجوم بردند. بحران مؤسسات مالی غیرمجاز در سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷، که گزارش‌های مجلس از زیان میلیون‌ها سپرده‌گذار حکایت دارند، این بی‌اعتمادی را عمیق‌تر کرد. وقتی پول ملی ارزش خود را از دست می‌دهد، وقتی نهادهای مالی امنیت دارایی‌ها را تضمین نمی‌کنند، مردم به طور طبیعی به دارایی‌هایی پناه می‌برند که ملموس و مقاوم در برابر تورم به نظر می‌رسند، اما بی‌ثباتی تنها عامل نیست. فرهنگ اقتصادی ایرانیان نیز در این گرایش نقش دارد. در بسیاری از خانواده‌های ایرانی، زمین و مسکن نه‌فقط دارایی، بلکه نمادی از امنیت و جایگاه اجتماعی است. این باور ریشه‌ای تاریخی دارد: در دوره قاجار، زمین‌داری نشانه‌ای از قدرت بود و در دهه‌های بعد، با شهرنشینی سریع، مسکن به سرمایه‌ای مطمئن بدل شد. گزارش‌های بانک مرکزی نشان می‌دهند که در دهه ۱۳۹۰، قیمت مسکن در تهران به طور متوسط ۱۰ برابر رشد کرد، درحالی‌که تورم عمومی حدود شش برابر بود. این رشد نجومی، مسکن را به پناهگاهی برای حفظ ارزش دارایی بدل کرد، حتی اگر این سرمایه هیچ ارزش‌افزوده‌ای برای اقتصاد خلق نکند. خودرو نیز، به‌ویژه در سال‌های اخیر، به دارایی غیرمولد دیگری تبدیل شده است. محدودیت‌های وارداتی و سیاست‌های ناکارآمد خودروسازی، قیمت خودرو را به حدی بالا برد که برای بسیاری، خرید خودرو نه برای استفاده، بلکه برای حفظ سرمایه شد. برای نمونه، یک جوان در اصفهان ممکن است پس‌اندازش را صرف خرید خودرویی کند که در پارکینگ بماند، تنها به این امید که قیمتش در برابر تورم بالا برود. این رفتار، که ریشه در بی‌اعتمادی به نظام پولی دارد، چرخه‌ای معیوب ایجاد کرده که منابع ملی را از تولید دور می‌کند.

ریشه‌های یک رفتار: از بی‌ثباتی تا فرهنگ

اقتصاد غیرمولد، که در آن سرمایه‌ها به جای خلق ارزش، است، دارایی‌های ملموس جسی می‌شوند، زاینده عوامل متعددی است. نخست، بی‌ثباتی اقتصادی است که دهه‌هاست گریبان ایران را گرفته. شوک ارزی سال ۱۳۹۱، که گزارش‌های بانک مرکزی کاهش ۵۵۰ درصدی ارزش ریال را تایید می‌کنند، یکی از نقاط عطف این بی‌ثباتی بود. در آن سال، ارزش دارایی‌های مردم یک‌شنبه فروریخت و بسیاری به سوی ارز خارجی و طلا هجوم بردند. بحران مؤسسات مالی غیرمجاز در سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷، که گزارش‌های مجلس از زیان میلیون‌ها سپرده‌گذار حکایت دارند، این بی‌اعتمادی را عمیق‌تر کرد. وقتی پول ملی ارزش خود را از دست می‌دهد، وقتی نهادهای مالی امنیت دارایی‌ها را تضمین نمی‌کنند، مردم به طور طبیعی به دارایی‌هایی پناه می‌برند که ملموس و مقاوم در برابر تورم به نظر می‌رسند، اما بی‌ثباتی تنها عامل نیست. فرهنگ اقتصادی ایرانیان نیز در این گرایش نقش دارد. در بسیاری از خانواده‌های ایرانی، زمین و مسکن نه‌فقط دارایی، بلکه نمادی از امنیت و جایگاه اجتماعی است. این باور ریشه‌ای تاریخی دارد: در دوره قاجار، زمین‌داری نشانه‌ای از قدرت بود و در دهه‌های بعد، با شهرنشینی سریع، مسکن به سرمایه‌ای مطمئن بدل شد. گزارش‌های بانک مرکزی نشان می‌دهند که در دهه ۱۳۹۰، قیمت مسکن در تهران به طور متوسط ۱۰ برابر رشد کرد، درحالی‌که تورم عمومی حدود شش برابر بود. این رشد نجومی، مسکن را به پناهگاهی برای حفظ ارزش دارایی بدل کرد، حتی اگر این سرمایه هیچ ارزش‌افزوده‌ای برای اقتصاد خلق نکند. خودرو نیز، به‌ویژه در سال‌های اخیر، به دارایی غیرمولد دیگری تبدیل شده است. محدودیت‌های وارداتی و سیاست‌های ناکارآمد خودروسازی، قیمت خودرو را به حدی بالا برد که برای بسیاری، خرید خودرو نه برای استفاده، بلکه برای حفظ سرمایه شد. برای نمونه، یک جوان در اصفهان ممکن است پس‌اندازش را صرف خرید خودرویی کند که در پارکینگ بماند، تنها به این امید که قیمتش در برابر تورم بالا برود. این رفتار، که ریشه در بی‌اعتمادی به نظام پولی دارد، چرخه‌ای معیوب ایجاد کرده که منابع ملی را از تولید دور می‌کند.

پیامدهای اقتصاد غیرمولد

گرایش به دارایی‌های غیرمولد، اقتصاد ایران را در چند جبهه تضعیف کرده است:

● **فقد شدن سرمایه‌ها:** وقتی سرمایه‌ها در ملک، خودرو یا طلا حبس می‌شوند، اقتصاد از منابع لازم برای تولید محروم می‌ماند. گزارش‌های اتاق بازرگانی ایران نشان می‌دهند که در دهه ۱۳۹۰، سرمایه‌گذاری در بخش‌های مولد مانند صنعت و کشاورزی به‌شدت کاهش یافت، درحالی‌که بازار مسکن و خودرو رشد بی‌سابقه‌ای داشت. این انحراف، تولید را فلج کرده و فرصت‌های مغفی را از جوانان گرفته است.

● **تشدید نابرابری:** دارایی‌های غیرمولد، به‌ویژه مسکن،

اقتصاد غیرمولد: چرا ایرانیان به جای تولید، به ملک و خودرو پناه می‌برند؟

تحلیل ریشه‌های یک رفتار اقتصادی و راه‌های بازگشت به پویایی

رحمت‌الله درجانی

به تمرکز ثروت در دست گروهی کوچک منجر شده است.

داده‌های مرکز آمار ایران حاکی از آن است که در سال ۱۴۰۳، بیش از ۶۰ درصد خانوارهای شهری مستاجر بودند، درحالی‌که اقلیتی صاحب خانه‌های متعدد بودند. این شکاف، نه‌تنها نابرابری اقتصادی را تشدید می‌کند، بلکه نارضایتی اجتماعی را دامن می‌زند.

● **فشار بر منابع ملی:** گرایش به طلا و ارز خارجی، که بخشی از اقتصاد غیرمولد است، ذخایر ارزی کشور را تحت فشار قرار داده است. بانک مرکزی گزارش داده که در سال‌های اخیر، تقاضای ارز خانگی به طور درخور توجهی افزایش یافته، که نتیجه‌اش کاهش منابع برای واردات مواد اولیه و تجهیزات صنعتی است. این پیامدها، اقتصاد ایران را در چرخه‌ای گرفتار کرده که در آن سرمایه‌ها راكد می‌مانند، تولید لنگ می‌زند و اعتماد عمومی هر روز کم‌رنگ‌تر می‌شود. اما آیا می‌توان این چرخه را شکست؟

چگونه رفتار اقتصادی را تغییر دهیم؟

برای هدایت سرمایه‌ها به سوی تولید، باید ریشه‌های این رفتار را هدف گرفت: بی‌اعتمادی، بی‌ثباتی، و جذابیت کاذب دارایی‌های غیرمولد. راهکارهای زیر می‌توانند این تحول را رقم بزنند:

● **پول باثبات، کلیدی برای اعتماد:** چنان‌که پیش‌تر پیشنهاد شد، ابزارهایی مانند اسکناس‌های درشت با پشتوانه طلا و ارز دیجیتال طراحی می‌توانند اعتمادی امن‌تر به پول ملی را بازگردانند. وقتی یک کارمند در مشهد بداند که پس‌اندازش با اسکناس‌های طلایی ارزش خود را حفظ می‌کند، دیگر نیازی به خرید خودرو یا آپارتمان برای حفظ دارایی‌اش ندارد. این ثبات، انگیزه برای سرمایه‌گذاری در دارایی‌های غیرمولد را کاهش می‌دهد و منابع را به سوی تولید هدایت می‌کند.

● **مشوق‌های مالی برای تولید:** دولت می‌تواند با سیاست‌های هدفمند، سرمایه‌گذاری در بخش‌های مولد را جذاب‌تر کند. برای نمونه، معافیت‌های مالیاتی برای کسب‌وکارهای کوچک، یارانه برای کشاورزی مدرن یا وام‌های کم‌بهره برای استارت‌آپ‌ها می‌توانند سرمایه‌ها را از ملک و خودرو به تولید بکشانند. تجربه کره جنوبی در دهه ۱۹۸۰ نشان می‌دهد که مشوق‌های مالیاتی و حمایت دولتی، سرمایه‌گذاری در صنعت را به‌شدت افزایش داد و اقتصاد را از وابستگی به دارایی‌های غیرمولد رها کرد. یک کارآفرین در تبریز که با وام کم‌بهره کارخانه‌ای کوچک راه‌اندازی می‌کند، نه‌تنها برای خودش، بلکه برای اقتصاد ملی ارزش خلق می‌کند.

● **آموزش و فرهنگ‌سازی:** تغییر رفتار اقتصادی نیازمند تغییر در باورهای فرهنگی است. رسانه‌ها، آموزشگاه‌ها و حتی نهادهای محلی می‌توانند نقش مهمی در این زمینه ایفا کنند. برای نمونه، کمپین‌های رسانه‌ای که سرمایه‌گذاری در استارت‌آپ‌ها یا تعاونی‌های کشاورزی را ترویج کنند، می‌توانند ذهنیت مردم را از «ملک به‌عنوان امنیت» به «تولید به‌عنوان آینده» تغییر دهند. یک جوان در شیراز که به جای خرید خودرو، در یک استارت‌آپ محلی سرمایه‌گذاری می‌کند، بخشی از این تحول فرهنگی است.

● **اصلاح سیاست‌های بازار:** جذابیت دارایی‌های غیرمولد تا حدی نتیجه سیاست‌های ناکارآمد است. برای نمونه، مالیات بر عایدی سرمایه (CGT) می‌تواند سوداگری در بازار مسکن و خودرو را کاهش دهد. گزارش‌های صندوق بین‌المللی پول نشان می‌دهند که کشورهایی با مالیات مؤثر بر عایدی سرمایه، سرمایه‌گذاری مولد بیشتری دارند. اگر یک معامله‌گر در تهران بداند که سود خرید و فروش مکرر آپارتمان مشمول مالیات سنگین می‌شود، انگیزه‌اش برای این کار کاهش می‌یابد و سرمایه‌اش به سوی تولید هدایت می‌شود.

چالش‌های پیش‌رو

تغییر رفتار اقتصادی آسان نیست و با موانع متعددی روبه‌روست:

● **بی‌اعتمادی ریشه‌دار:** تجربه‌های تلخ مانند شوک ارزی ۱۳۹۱ و بحران مؤسسات مالی ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷، مردم را به هر طرح جدیدی بدبین کرده است. غلبه بر

مسئله‌ای که دشوار است، نیازمند شفافیت و اجرای آزمایشی طرح‌هاست.

● **جذابیت کاذب غیرمولد:** تا وقتی قیمت مسکن و خودرو به‌عنوان پناهگاه نگاه می‌کنند، بدون اصلاح سیاست‌های بازار، این جذابیت باقی می‌ماند. ● **کمبود زیرساخت:** سرمایه‌گذاری در تولید نیازمند زیرساخت‌های قوی، از دسترسی به فناوری تا بازارهای صادراتی است. تحریم‌ها و ضعف مدیریت داخلی، این زیرساخت‌ها را محدود کرده‌اند. ● **مقاومت فرهنگی:** باور به مسکن و طلا به‌عنوان امنیت، چنان در فرهنگ ایرانی ریشه دوانده که تغییر آن زمان‌بر است. حتی یک کاسب در بازار یزد ممکن است به‌سختی بپذیرد که سرمایه‌اش را به جای طلا، در یک کسب‌وکار محلی سرمایه‌گذاری کند.

● **شفافیت در سیاست‌ها:** سیاست‌های اقتصادی باید با شفافیت کامل اجرا شوند. گزارش‌های دوره‌ای از تأثیر مشوق‌ها، مانند تعداد شغل‌های ایجاد شده یا رشد تولید، می‌تواند اعتماد عمومی را جلب کند. ● **آموزش در سطح محلی:** کارگاه‌های آموزشی در بازارها و فرهنگ‌سراها می‌توانند مردم را با مزایای سرمایه‌گذاری مولد آشنا کنند. برای نمونه، یک کارگاه در بازار همدان می‌تواند به کاسب‌ها نشان دهد که سرمایه‌گذاری در یک تعاونی کشاورزی چگونه سودآورتر از خرید خودرو است. ● **اصلاح قوانین بازار:** اجرای مالیات بر عایدی سرمایه و کنترل سوداگری در بازارهای غیرمولد، باید با جدیت پیگیری شود. این سیاست، منابع را به سوی تولید هدایت می‌کند و نابرابری را کاهش می‌دهد.

چشم‌اندازی برای آینده

تصور کنید در شهری مانند رشت، با ۵۰۰ میلیارد تومان سرمایه‌گذاری اولیه، یک شهرک صنعتی کوچک راه‌اندازی شود. اگر هر ۱۰ هزار خانواده هرکدام ۵۰ میلیون تومان در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند، می‌توان صد کارگاه تولیدی ایجاد کرد که هرکدام ۱۰ شغل مستقیم به وجود می‌آورند. این یعنی هزار شغل جدید، که نه‌تنها اقتصاد محلی را پویا می‌کند، بلکه اعتماد مردم به سرمایه‌گذاری مولد را بازمی‌گردانند. تجربه جهانی، مانند سنگاپور که در دهه ۱۹۷۰ با حمایت از تولید به قدرت اقتصادی بدل شد، نشان می‌دهد که این تحول ممکن است. گسترش این الگو به دیگر شهرها، می‌تواند ایرانی را رقم بزند که سرمایه‌هایش در خدمت تولید و پیشرفت باشد.

درس‌هایی از جهان

کره جنوبی در دهه ۱۹۸۰ با مشوق‌های مالیاتی و حمایت از صنایع کوچک، سرمایه‌ها را از بازارهای غیرمولد به تولید هدایت کرد و رشد اقتصادی دورمی را تجربه کرد. در مقابل، ونزوئلا نشان داد که بدون سیاست‌های شفاف، حتی منابع عظیم نفتی هم به اقتصاد غیرمولد منجر می‌شود. ایران می‌تواند از این درس‌ها بهره گیرد: ثبات پولی، مشوق‌های هدفمند و فرهنگ‌سازی، کلیدهای موفقیت‌اند.

سخن پایانی

گرایش به دارایی‌های غیرمولد، زاینده بی‌ثباتی و بی‌اعتمادی است. اما این چرخه، شکستنی است. ابزارهایی مانند اسکناس‌های طلایی و طلایار، مشوق‌های مالی، و آموزش می‌توانند سرمایه‌ها را به سوی تولید هدایت کنند و اقتصاد ایران برپا یابند. وقت آن است که سرمایه‌های راكد را به جریان اندازیم و نشان دهیم که اقتصاد مولد، آینده‌ای روشن‌تر برای ایران رقم می‌زند. شاید این تحول، نامی نیک برای اقتصاد ایران بر جای بگذارد.

مونتاز خودروی روسی در ایران؟

بنابر اعلام رسانه‌های رسمی کشور، شرکت خودروساز روسی آوتوواز که در جهان با برند «لادا» شناخته می‌شود، از برنامه خود برای مونتاز خودرو در ایران و عرضه محصولات مونتازی در بازار کشور ما خبر داده است. این خبر موجی از بیم و امید را درباره صنعت خودروی ایران ایجاد می‌کند؛ امید به اینکه عرضه خودروهای روسی فرصت استفاده از خودروهایی با کیفیت بالاتر از خودروهای تولید داخل و اقتصادی‌تر از خودروهای وارداتی را برای ایرانی‌ها فراهم آورد و بیم از اینکه داستان تلخ خودروهای بی‌کیفیت چینی بار دیگر اما این بار از نوع خودروهای روسی در کشور تکرار شود.

به گزارش ایلتا، کامبیز میرکریمی، عضو هیئت‌رئسه اتاق مشترک بازرگانی ایران و روسیه، در گفت‌وگو با خبرنگار ایلتا ارزیابی مثبتی نسبت به سرمایه‌گذاری روس‌ها در ایران نشان داد و گفت: لادا یکی از خودروسازان شناخته‌شده و قدیمی روسیه است و تاکنون خودروهای خود را به کشورهای سی‌ای‌اس صادر می‌کرده است و سی‌ای‌اس بازار سنتی آن به شمار می‌آمده است.

او افزود: این شرکت از حدود یک سال پیش ورود به بازارهای جدید را آغاز کرده است و بیتنام، امارات و کوبا نمونه‌هایی از این بازارها هستند.

میرکریمی ادامه داد: از ۲۵ اردیبهشت تجارت آزاد میان ایران و اوراسیا عملیاتی می‌شود و این امر هزینه سرمایه‌گذاری مشترک میان شرکت‌های ایرانی و روسی را پایین می‌آورد، چون بخش زیادی از نهاده‌های تولید و محصولات نهایی بدون پرداخت تعرفه به دو کشور وارد می‌شود و این موضوع محاسبات را به میزان قابل توجهی تغییر خواهد داد. بنابر اینها تحقق سرمایه‌گذاری شرکت خودروساز روس در ایران شنی به نظر می‌رسد. او خاطرنشان کرد: صفرپون تعرفه‌های کم‌رکی میان ایران و روسیه می‌تواند قیمت خودروهای روسی را پایین آورد و قدرت رقابت این خودروها را در برابر خودروهای وارداتی که گاه تعرفه ۱۰۰درصدی برای واردات آنها وضع می‌شود بالا برد.

در همین باره مصطفی پوردهقان، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس، در پاسخ به این پرسش که ورود روس‌ها چه فرصت‌ها و تهدیدهایی برای صنعت خودروی ایران دارد، اظهار کرد: براساس آنچه در جلسات میان کمیسیون صنایع مجلس و وزیر صمت مطرح شده، نمایندگان از وزیر تقاضای افزایش عرضه خودرو را دارند و این افزایش عرضه شامل انواع خودروهای داخلی و وارداتی می‌شود. او افزود: مسیر دیگری که به تقویت عرضه خودرو در ایران می‌انجام همین سرمایه‌گذاری‌های مشترکی است که ایران می‌تواند با شرکت‌های صاحب برند در حوزه خودرو داشته باشد. وزیر صمت به‌تازگی در جلسه کمیسیون صنایع مجلس برای موضوع ارائه گزارشی حاکی از این موضوع ارائه کرده‌اند که چندین کشور درخواست دارند که شرکت‌های آنها برای مونتاز و تولید خودرو به ایران وارد شوند.

پوردهقان تصریح کرد: با این حال در سرمایه‌گذاری مشترک این دغدغه وجود دارد که صنعت نباید سمت خودروهای بی‌کیفیت درجه سه و دو جهانی برود؛ زیرا شان ملت ایران در این است که بهترین خودروها را استفاده کنند. ما به دنبال خودروهای باکیفیت و برندهای روز دنیا هستیم و مجلس تذکرات لازم را در این زمینه به وزارت صمت داده و تاکید دارد حساسیت ویژه بر کیفیت خودروهای وارداتی و مونتازی وجود داشته باشد و اجازه نخواهیم نداد تجربه تلخی که در مورد برخی برندهای خودروهای چینی در کشور ما اتفاق افتاده تکرار شود. نماینده مردم اردکان گفت: ایران از پتانسیل‌های جذابی برای سرمایه‌گذاری خودروهای جهانی برخوردار است اما در داخل کشور اجازه ورود سرمایه‌گذاران به واسطه انحصاری که در تولید خودرو وجود دارد داده نمی‌شود و سرمایه‌گذاری که تاکنون صورت گرفته نیز به واسطه تهاوت نفت با قطعات خودرو بوده و ارز آن از نیز محل فروش نفت در شرایط تحریم تأمین شده است.